

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudců Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce F. S.,

proti
žalované Městská část Praha 3, sídlem Havlíčkovo nám. 9/700, Praha 3

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou „na nečinnost nadřízeného orgánu MČ Praha 3 v řízení o stížnosti na nečinnost povinného subjektu“ Žižkovské divadlo Jára Cimrmana, příspěvková organizace, se sídlem Štítného 5, Praha 3, IČ: 00879711 (dále též jen „povinný subjekt“), v řízení o žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

k informacím, ve znění pozdějších předpisů, domáhal ochrany před nečinností žalované při vyřizování stížnosti žalobce na povinný subjekt.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce podává žalobu na nečinnost, jelikož žalovaná v zákonné lhůtě na stížnost nereagovala.
3. Žalovaná k žalobě uvedla, že neevidovala žádnou žádost ze dne 4. 7. 2019 ani stížnost ze dne 14. 8. 2019 a ani neměla o podání žádosti o informace. V reakci na celou situaci vyhledala všechny dostupné informace, které se žadatel svou původní žádostí domáhal získat, a žadateli je dne 23. 10. 2019 zaslala. Po obdržení kompletní kopii žádosti ze dne 4. 7. 2019 včetně přílohy zaslala kvůli velkému objemu požadovaných informací odpověď spolu s technickým nosičem (DVD), na kterém byly uloženy požadované informace na adresu jeho trvalého pobytu. Žalovaná je tedy toho názoru, že poskytla požadované informace v plném rozsahu.

III.

Posouzení žaloby

4. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaná na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nijak nereagovali, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasili.
5. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
6. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
7. Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
8. Dle ust. § 16a odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění do 31. 7. 2020 (dále jen „zákon“), stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel,
 - b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
 - c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo
9. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který se problematice vyjádřil ve svém usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, mimo jiné uvedl:

„[48] V řízení dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím se prostřednictvím stížnostních důvodů stanovených v odst. 1 písm. b) a c) lze domáhat vyřízení žádosti. Povinný subjekt v rámci autoremedury dle § 16a odst. 5 může sám vyhovět stížnosti. Komentářová literatura k této možnosti upozorňuje na skutečnost, že „[s]těžovatel zpravidla nebude požadovat

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti, ale poskytnutí všech jím požadovaných informací, takže v tomto směru si lze jen obtížně představit situaci, kdy bude možno stížnosti zcela vyhovět vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Proto je třeba § 16a odst. 5 vnímat tak, že vyhověním stížnosti zcela se rozumí vyčerpání celého obsahu stížnosti nikoli co do žadatelem požadovaného způsobu vyřízení (poskytnutí informací), ale co do rozsahu požadovaných informací, jinak by tato zákonná možnost zjevně postrádala smysl.“ (srov. citaci v bodu [46]). Nevyhoví-li povinný subjekt žádosti v rámci autoremedury, může nadřízený orgán dle § 16a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím jeho postup potvrdit, přikázat povinnému subjektu žádost ve stanovené lhůtě vyřídit nebo věc převzít a informaci sám poskytnout, nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti (dané se neuplatní vůči orgánům územních samosprávních celků při výkonu samostatné působnosti).“

„[57] Jednotlivec se tak stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) zákona o svobodném přístupu k informacím může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. **Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti** (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí, či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) **budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem).** Shledá-li soud žalobu důvodnou, **nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.** Řízení před soudem bude probíhat v přednostním režimu dle § 56 odst. 3 s. ř. s. Vůči případnému negativnímu rozhodnutí o žádosti (rozhodnutí o odmítnutí žádosti) lze následně brojit odvoláním dle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím a následně i žalobou dle § 65 s. ř. s. Soud pak může v navazujícím řízení využít § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím a přikázat informaci poskytnout (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, čj. 7 As 192/2017-35, ve věci procesního ping-pongu).

„[58] Rozšířený senát si uvědomuje, že ačkoli nastíněné řešení respektuje odlišnosti mezi žalobou proti rozhodnutí správního orgánu a nečinnostní žalobou, jakož i znění a systematiku zákona o svobodném přístupu k informacím, přesto není v podmínkách zákona o svobodném přístupu k informacím řešením ideálním. Základem práva na svobodný přístup k informacím je totiž jejich poskytování v reálném čase, čemuž případný dvojí soudní přezkum (nejprve nečinnosti povinného subjektu a později samotného rozhodnutí ve věci) brání. Zákon však nenabízí vhodnou alternativu, kterou by bylo možné řízení o žádosti, bez porušení zásady subsidiarity, jakkoliv urychlit.

I. Shrnutí a závěr

[59] Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace (ve věci); **žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s...**“ /pozn. zvýraznění provedl soud/

10. Ze shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud již došlo k vyřízení stížnosti a žalobce není s takovým vyřízením spokojený – nebyly poskytnuty všechny požadované informace, žalobce může podat vůči povinnému subjektu žalobu na ochranu proti nečinnosti, kterou se bude domáhat vydání rozhodnutí o žádosti, které může být buď pozitivní – v tom případě nebude vydáno rozhodnutí jako takové, ale

informace samotná, nebo negativní – v tom případě bude vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, do kterého lze následně podat žalobu proti rozhodnutí dle ust. § 65 s.ř.s.

11. Ačkoliv žalobce v petitu uvedl, že žádá, aby byla „*povinnému subjektu Žižkovské divadlo Jára Cimrmana, příspěvková organizace*“, uložena „*povinnost vydat rozhodnutí o stížnosti žalobce na nečinnost v řízení o jeho žádosti o informace*“, kterou podal dne 8. 7. 2019, z textu žaloby je zřejmé, že se jedná o chybu v psaní a že se žalobce domáhá uložení této povinnosti nikoliv povinnému subjektu, ale žalované jako nadřízenému orgánu povinného subjektu, v jehož kompetenci je stížnost vyřídit. Tento závěr potvrzuje jak označení žaloby resp. věci podání „*Věc: Žaloba na nečinnost nadřízeného orgánu MČ Praha 3 v řízení o stížnosti....*“, tak text samotné žaloby, ve které žalobce uvádí, že „*nadřízený orgán měl rozhodnout o stížnosti do 15 dnů...*“ a „*ke dni podání této žaloby od podání stížnosti uplynulo již 51 dnů*“. Není tedy pochyb, že žaloba směřuje vůči nadřízenému orgánu a nikoliv povinnému subjektu.
12. Jelikož v průběhu řízení byly na podnět žalované informace ze strany povinného subjektu vydány, žalovaná již není v řízení o stížnosti žalobce nečinná a žalobu je potřeba zamítnout. Žalobce byl dotázán, zda s ohledem na vyjádření žalované, bere žalobu zpět. Žalobce svým podáním ze dne 26. 3. 2020 sdělil, že na žalobě trvá, jelikož „*žalovaná od doručení žaloby nadále nespolupracuje, naopak vše nasvědčuje tomu, že některé informace či jejich části nadále neoprávněně a úmyslně zatajuje*.“
13. Jak však bylo vysvětleno shora, pokud má žalobce za to, že všechny jím požadované informace nebyly poskytnuty, musí podat žalobu na ochranu proti nečinnosti, ale nikoliv vůči žalované – ta již ve věci zřejmě udělat nic víc nemůže, ale přímo vůči povinnému subjektu tj. Žižkovskému divadlu Jára Cimrmana, vůči kterému se bude domáhat nečinnostní žalobou ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. vydání zbytku informací.
14. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí*. Jelikož nečinnost žalované skončila vydáním informací (ať již úplných nebo ne) ze strany povinného subjektu a to na podnět žalované, soudu nezbylo, než žalobu zamítnout.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. zamítl.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. červen 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.